

* * *

хто став для тебе межею
коли ще
можна було вірити
не заплющуючи очей
ким
стала
для тебе межа
коли з неба падали янголи
по цей бік заплющених
очей
по цей бік
тривог
сирен
і вибухів

* * *

стрибаю у темний вагон
де можна говорити
про те
як віконне скло
грає зі мною в піжмурки
й дихаючи
глибоко
рахувати дерева
які майже не вмирають